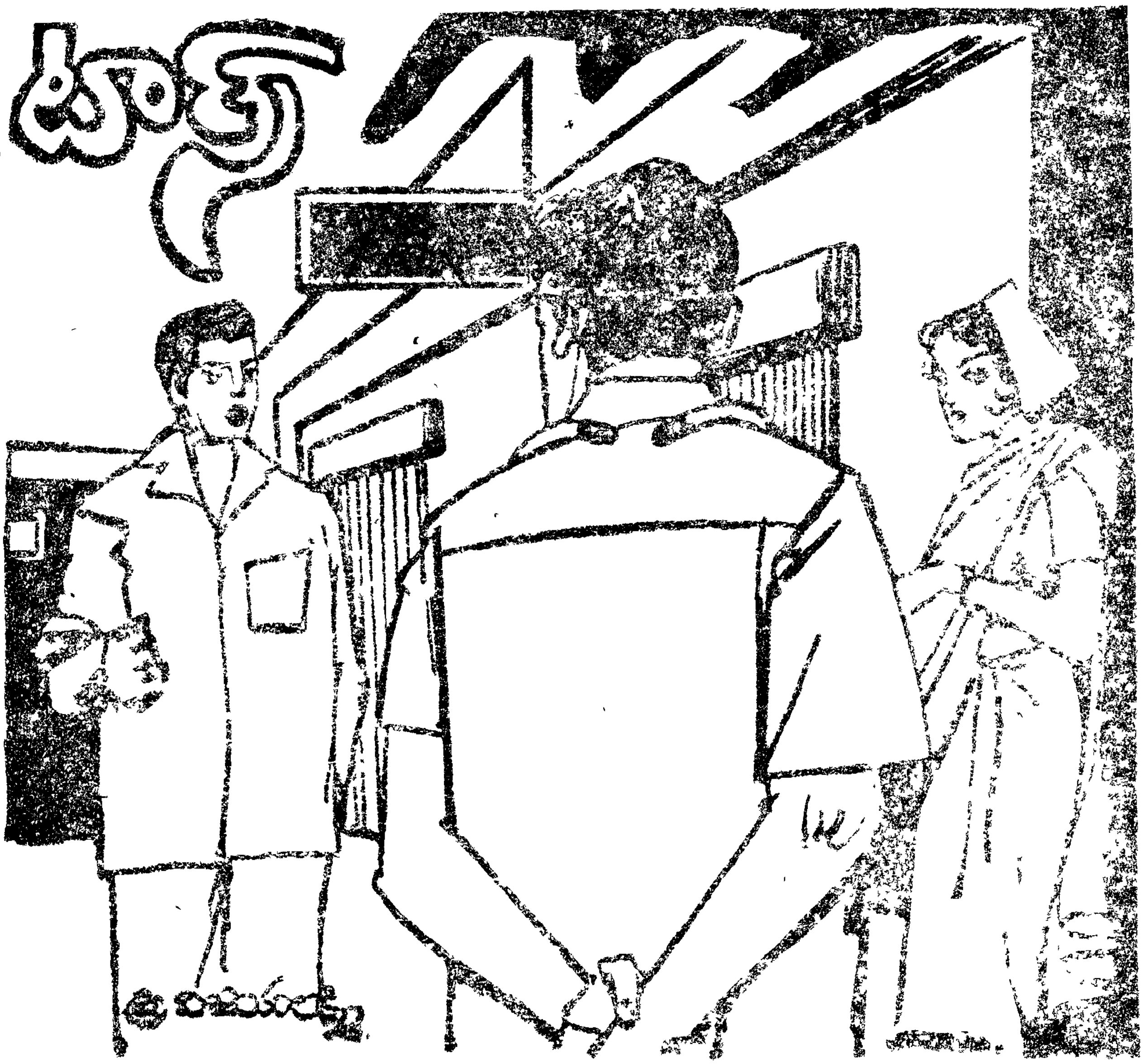

'మనమిద్దరం పెళ్లిచేసుకుంటే మన సంతతికి నా అందమూ మీ తెలివి తేటలు వస్తాయి' అన్నదిట వో అందగత్తె బెర్నార్డ్‌షాతో. దానికా మేధావి ఏమన్నాడో తెలుసా? 'నిజమే కాని నీ తెలివితేటలు నా అందము వచ్చే ప్రమాదం కూడా వుంది. అది భరించగలమా అని'

'మీ రెన్నైనా చెప్పండి. పులి కడుపున పిల్లి పుడుతుందిటండీ?'

'అమ్మాయికిప్పుడు పదోనెల నగపడింది. కాబట్టి ఖాయంగా ఆడపిల్లే. మొట్ట మొదట ఆడపిల్ల పుడితేకలిసి వస్తుందిట. మాయింట్లో అందరికీ ఇది ఆనవాయితీయే. మొదటికాన్పు ఆడపిల్లే.'

'ఏమోనమ్మా, ఈసారన్నా మాకోడలికి మొగపిల్లవాడు పుడితే ఆపరేషన్ చేయిద్దా మను కుంటున్నాం. ఉసురోమని చేసుకో లేకుండా ఉంది ఒకరా ఇద్దరా నలుగురు ఆడకుంకలు.'

మెటర్నిటీవార్డు నిండు రకరకాల వ్యక్తులు. ఆడమగ; చిన్న పెద్ద బీదబిక్కి— అందరూ ఇష్టంవచ్చినట్లు మాట్లాడు కుంటున్న మాటల్లో డా. వేణుకి విన్పిం చిన కొన్ని సంభాషణలు మాత్రమే ఇవి.

అందరిమాటల సారాంశం ఒక్కటే— పుట్టబోయే శిశువు అది ఆడా మగా? ఎవరి రూపును పోలివుంటుంది? ఎవరి గుణగణాల్ని పుణికి పుచ్చుకుంటుంది? వంశ పారంపర్యంగా వచ్చే అందమైన సొట్టబుగ్గలు వుంటాయా? పిల్లి కండ్ల లాంటి తెల్లని కనుగుడ్లు ఇకనైనా రాకుండావుంటే బావుండ్ను...

అంతర్గ్రహ యాత్రల్ని అవలీలగా చేస్తున్న నేటిమానవుడు పుట్టబోయేబిడ్డ లింగభేదాన్ని ఎందుకు నిర్ణయించలేక పోతు న్నాడు? పుట్టుకతోనేవచ్చే అంగవైకల్యాల్ని మానసికరుగ్మతల్ని ముందుగా ఎందుకు కని పెట్టలేక పోతున్నాడు? కనిపెట్టి వాటిని నివారించే ఉపాయం ఆలోచించడేం?

వేణు మనసులోని ఆవేదనకు భయా నికి మూలకారణమై సమాధానం దొరకని కొన్ని ప్రశ్నలు మాత్రమే ఇవి.

తను సారస్వతంలో పరిశ్రమించి డాక్టరేట్ సంపాదించాడేగాని, వైద్యవృత్తిలో డాక్టరేట్ సంపాదించివుంటే తన ప్రశ్నల

సమాధానానికై పరిశ్రమించే వాడేమో.

'అమ్మకీ ఆలోచన వచ్చి వుండదు. వస్తే తనని మెడిసినే చదివించేది!

శారదకు పుట్టబోయే బాబుకి మెడిసిన్ చెప్పించాలి. కాని...కాని ఆబాబుకి తాతపోలిక వస్తే...

మధ్య మధ్య ఒకరిద్దరు నర్సులు బయటికొచ్చి వెళ్తున్నారు. లోపల్నుండి మూలుగులు కేకలు, ఆక్రందనలు...

'సిస్టర్...ఆరో నెంబరు గదిలో పేషెంటు...' ఏదో అడగబోయిన వేణు ప్రశ్న పూర్తిగాకుండానే నర్సు వెళ్లిపోయింది.

శారద ఎలా వుందో...పురుడు పునర్జన్మట...శారద, శారదాంబ...అనవసరమైన విషయాల్ని జ్ఞప్తికి తెస్తుంది, అవసరమైన వాటిని మాత్రం బయటపెట్టదు ఈమనసు.

'నమస్కారం డాక్టరుగారూ'

వేణు ఉలిక్కిపడి ప్రక్కకి చూశాడు. ఓమధ్య వయస్కుడు మెళ్లో రుద్రాక్షల మాల మొహాన గంధాక్షతలు, చెవులకు కుండలాలు చేతిలో ఒకటిరెండు పుస్తకాలు...

'నన్నేనా మీరు పిల్చింది?'

'సందేహ మెందుకండీ మీరు నన్నెరుగరేమోగాని, నాకు మీరుతెలుసు. 'శారదా నిలయం' ఇంటిముందు 'డా. వేణు' అనే బోర్డుచూసి మీరు మందులిచ్చే డాక్టరనుకున్నాను. తర్వాత తెలుసుకున్నాననుకోండి మీరు సాహిత్యవైద్యులని'

తనవిటుకు తానే నవ్వుకుంటున్న ఆయన్ను చూస్తే, మర్యాదకోసమైనా నవ్వాలనిపించలేదు డా. వేణుకు. 'మీపరిచయ భాగ్యమెప్పుడూ కలుగలేదు' అని మాత్రం అనగలిగాడు

'నన్ను దీక్షితులు అంటార్లెండి. తాత ముత్తాతల కాలంనుండి మాది పండిత వంశం జ్యోతిష శాస్త్రానికి పెట్టింది పేరు మావంశం.'

'చాలా సంతోషం. ఇందాకట్నుంచి అక్కడ కూర్చొని వ్రాసుకుంటున్నది మీరే గదూ?'

'వ్రాతకాదండీ. లెక్కలు కట్టడం. ఏం చేస్తాం చెప్పండి. ఈ గహాలున్నాయి చూశారూ నన్ను లాక్కొచ్చి ఇక్కడ కట్టి పడేశాయంటె నమ్మండి.'

డా. వేణు అర్ధంకానట్లు చూశాడు.

'అదేనండి మా యింటావిడ ఈరోజు ఉదయం లగాయతూ ప్రసవవేదన పడుతోంది. ఇంతవరకు పురుడు రాలేదు. పుట్టబోయేది వంశోద్ధారకుడు కదా...'

'అంత నమ్మకంగా చెప్తున్నారు. జోస్యం చూసుకున్నారా ?'

జోస్యం.. జోస్యులు... అవును ఆయన కూడా ఇంతే...

ఆలోచనల్లోకి జారుకోబోతున్న డా. వేణును దీక్షితులుగారి నవ్వు ఆపేసింది.

'ఈమాత్రం దానికి జోస్యం చూడాలటండి. మాతాత ముత్తాతల కాలంనుండి మాయింట్లో మొదటికాన్పు మగబిడ్డే. ఇప్పుడూ అంతే.'

'ఆనవాయితీ అంటారు...'

'ఆ అవునా, ఆ పుట్టబోయే వంశోద్ధారకుడు తెల్లవారేలోగా పుట్టాలి.'

'ఎందుకని?'

'అలా అడగండి చెప్తాను. తెల్లవారితే గ్రహస్థితి మారుతుంది. పైగా రేపు సూర్యగ్రహణం కూడా గనుక సూర్యోదయానంతరం జననమొందే జాతకులు నానావిధ కష్టనష్టా లనుభవించడమే గాకుండా, తమ వంశానికికూడా మాయని మచ్చను కల్పించుతారు. అందుకనే త్వరగా పురుడు వచ్చేందుకు ఇంజక్షన్లూ మందులూ ఇప్పించాలని హాస్పిటల్లో చేర్పించాను.'

డా వేణు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. అతను నమ్మలేకుండా ఉన్నాడు. షుమారు యాభై సంవత్సరాలకు పూర్వం .. ఇదే సమస్య... ఇదే సంఘటన ... అవును జోస్యులు తిరిగి జన్మించాడా? హిస్టరీ రిపీట్స్ ?

మెటర్నిటీవార్డు...లోపలి హాల్లో నుంచి కలగా పులగమైన మాటలు, ఏడ్పులాంటి స్వనాలు, స్ప్రింగ్‌డోర్‌ను త్రోసినప్పుడు వచ్చే కీచు ధ్వని .

'బాబూ, వేణూ ..' డాక్టర్ వేణు ముందుకు నడిచాడు 'ఏమిటమ్మా' అమ్మ ఏం చెప్తుందోనని భయం, ఆవేదన ...

'డాక్టరు ఇప్పుడే పరీక్ష చేసి వెళ్ళింది. తెల్లవారే వరకు పురుడు రాదంది. నీవు యింటికి వెళ్ళి...'

ఆ తర్వాతి మాటలు వేణుకి విన్పించలేదు. ప్రపంచం తల్లక్రిందులౌతుందా... గిరిగిరా తిరుగుతుందేం? తెల్లవారే వరకు... సూర్యోదయం... జోస్యులు... శారదాంబ... పిచ్చి... తనకు పిచ్చెక్కుతోంది.

ఏదో వెన్నంటి తరుముతున్నట్లుగా బయటికి నడిచాడు డాక్టర్ వేణు. దీక్షితులు...ఎవరీయన? పనిగట్టుకుని తనను పలుకరించి తన మనసు కల్లోల పరిచాడే. తరతరాలుగ పండిత వంశమట ఆయనిది, మరి ఆయనకు కలుగబోయే సంతానం—వంశోద్ధారకుడు – పండితుడు కాడా? ఆ వంశోద్ధారకుడు సూర్యగ్రహణ సమయంలో పుట్టి అపండితుడవ్వాలని నిర్ణయింపబడి వుంటే ఇంజక్షన్లూ, మందులతో ఆ నిర్ణయాన్ని తప్పించగలడా ఈయన? అయితే తన సంగతేమిటి? శారదకు తెల్లవారే వరకు పురుడు రాదుట. మరి...తన అనుమానాలు నిజం కావలసిందేనా? తనకీ మానసిక క్షోభ తప్పదా? అమ్మా...నేరక అడిగానే అనుకో...ఎన్నాళ్ళగానో నీలో నిక్షిప్తం చేసుకున్న చేదు నిజాల్ని నాకెందుకు చెప్పావమ్మా. నీవు చెప్పిన ఒక్కొక్కమాట నా నిశ్చల మానస సరోవరంలో ఒక్కొక్క తుఫాన్ను సృష్టించిందమ్మా...

* * *

'ఇదుగోనమ్మా నీవు పడిన శ్రమకు ప్రతిఫలం, నీ కలల పంట యూనివర్సిటీ వాళ్ళు నీ కొడుక్కు డాక్టరేట్ బిరుదు నిచ్చారమ్మా' అంటూ అప్పుడే పోష్టులో వచ్చిన కవరును సీతమ్మ కందించి ఆమె పాదాలకు నమస్కరించాడు వేణు.

సీతమ్మ చిరునవ్వుతో తన ఆనందాన్ని వెలిబుచ్చిందేగాని **అంతకంటె** తొణకలేదు. ఆమె ఎంతో ఆనందిస్తుంది, తనని పొగుడుతుంది అనుకున్న వేణు ఆమె ప్రవర్తనకు చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. కొడుకు మనస్సును గ్రహించలేనిది కాదు సీతమ్మ, అందుకే అన్నది. నీవు చెప్పింది సంతోషకరమైన వార్తేగాని ఆశ్చర్యకరమైన వార్త కాదు వేణూ. ఏ పరీక్ష అయినా నీవు ప్యాసౌకాక పోవడమంటూ ఎప్పుడూ ఉండదని నాకెనాడో తెలుసు. నీకా మేధా సంపత్తి ఉంది. గుణగణాల్లో నీది మీ తాతగారి పోలిక'

'మా తాతగారేం చేసే వారమ్మా'

'ఆయన అసలు పేరేమిటో తెలీదుగాని

ఆయన్ను అందరూ 'జోస్యులుగారు' అని పిల్చేవారుట. మన ప్రాంతానికి పేరు మోసిన జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్త ఆయన. ఆనాటి సంస్థానాధీశులెందరో ఆయన చేత జ్యోతిషం చెప్పించుకునేవారు. ఆయన చెప్పింది ఏనాడూ పొల్లుపోలేదు. ఒకసారి ఏం జరిగిందో తెలుసా? జ్యోతిశ్శాస్త్రంలో మీ తాతగారి ప్రజ్ఞను పరీక్షించాలని ఒక వ్యక్తి చిన్నతనంలోనే చనిపోయిన తన కుమారుని జాతక చక్రం తీసుకువచ్చి ఆ జాతకునికి సంతాన యోగం ఉందోలేదో చెప్పమన్నాడుట. మీ తాతగారు ఆ జాతక చక్రాన్ని పరిశీలించి 'ఈ జాతకుని వివాహానికి పూర్వమే మరణ గండమున్నట్లు కన్పిస్తోంది. అతనిప్పుడు సజీవుడు కాడేమో' అన్నారుట. అంతటి గొప్పవారాయన. అయితే మాత్రం ప్రయోజనమేముంది విధి వ్రాతలను తప్పించుకోలేక పోయారు.'

'అసలేం జరిగింది'

'ఆ వివరాలు తర్వాత చెప్తాలే బాబూ'

విషయాన్ని దాటేస్తోందని గ్రహించాడు వేణు 'ఇంకా ఎప్పుడమ్మా చెప్పేది. నేను పుట్టే వరకు నీకు అక్షర జ్ఞానం లేదంటివి. స్వయం శక్తిపై చదువుకుని చిన్న పిల్లలకు ట్యూషన్లు చెప్పుకుని నన్ను పెంచానంటివి. మా తాతగారిలా మహా మేధావి వవుతానని ఎన్నోసార్లు అంటివి. అంతకుమించిన వివరాలు ఎప్పుడడిగినా తర్వాత చెప్తానని వాయిదా వేస్తుంటివి ముఖ్యంగా నాన్నగార్ని గురించి'

ఆమె కొన్ని నిముషాలు మౌనంగా వుండి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి చెప్పసాగింది. 'మీ తాతగారు జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రవీణుడని చెప్పాను కదూ. ఆయన తనకు పుట్టబోయే కుమారుని భవిష్యత్తును చదవాలని భార్య నొప్పులు పడుతున్నప్పుడే లెక్కలు కట్టుకుంటూ కూర్చున్నాడు. మీ తండ్రిగారు పుట్టిన సమయం వినడంతోటే చేతిలోని పుస్తకాన్ని అవతలపారేసి 'నా కడుపున చెడబుట్టాడుగదే ఈ పిచ్చివాడు.' అంటూ ఒక్కసారి కన్నకొడుకు మొహమైనా చూడకుండా ఊరు విడచి వెళ్ళిపోయారుట. మహాపండితుడని పేరు గాంచిన తనకు అక్షరజ్ఞాన ముండని ఒక పిచ్చివాడు జన్మించినందుకు ఆయన ఎంత క్రుంగిపోయారో పాపం! పండిత పుత్రుడని

టాన్

తన కుమారుని లోకం గేలిచేస్తుందని ఊహించి ఆ అవమానాన్ని భరించే ధైర్యం లేక అలా వెళ్ళి పోయాడాయన. అప్పటి నుండి మీ నాయనమ్మ — ఆవిడ పేరు శారదాంబ—మీ నాన్నగారిని పెంచేందుకు ఎన్నో అవస్థలు పడింది. ఆ ఏటికాయేడు వయస్సుపై బడుతున్నా, మానసికంగా మాత్రం ఏమీ ఎదగకుండా పెరిగారు మీ నాన్నగారు.'

'అయితే నాన్నగారు పిచ్చివారా?'

'అవును బాబూ అదొక తరహా పిచ్చి... మనిషిని గుర్తుపట్టగలడు. మాటను అర్థం చేసుకోగలడు. అయితే మనసులోని భావాన్ని మాటల ద్వారా వెలిబుచ్చలేడు. అలాగని మూగవాడూకాదు. తనకేదైనా కావలసి వచ్చినపుడు పిచ్చికేకలు పెడతాడు. పక్కనున్న వారిని కొడతాడు, అక్కుతాడు. ఆయనకు కావలసినదేదో గ్రహించి దానిని సమకూర్చితే మరేమీ అల్లరి చేయకుండా కూర్చుంటాడు. అలాంటి కొడుకును

ఓం నమః శివాయ

కం. భలేవాడివే విశ్వేశా
భారవహాలేక క్రోధమా మరయకుంటిన్
భిక్కు భిక్కని బెదరెదన్
భీకర బెదరింపులకు తలవంపను విశ్వేశా.

కం. భుక్తి ముక్తి దాయకుడవన్న
భూమిలో ప్రజలకెల్ల బుద్ధి ప్రసాదింపన్న
భృగు సంహిత చదువు దన్న
భృంగ,గృహ కారాగృహ మెరుగని మూర్ఖున్

కం. భే నెట్లు రూపకల్పననిత్తు
భేదించి, సాధించి, శివుని ధ్యానించి
సాహసించెదన్
భైరవుని భక్తి రక్షించున్
భొక్కి, చిక్కి, చింతించి, పలించి
చింతాక్రాంతనైతిన్.

కం. భోరుమని రోదించనన్న
భౌ భౌ మని అరువ, ఆర్భాటించ
అమృత లింగా
భండగాను, బ్రాహ్మణిని
భఃహిర్గత మొనరించితి త్రినేత్రునితో
తర్కించితిన్.

—రచయిత్రి: శ్రీమతి సరస్వతి గిరి

కంటికి రెప్పలా కాపాడుకుంటూ భర్త వెళ్ళిపోయిన దుఃఖాన్ని మరిచిపో ప్రయత్నించింది శారదాంబ. జరుగుబాటుకు వెదుక్కో నవసరం లేని కుటుంబం కాబట్టి సరి పోయింది గాని లేకపోతే మరెన్ని బాధలు పడవలసి వచ్చేదో'

'అయితే అలాంటి పిచ్చివాడిని నీవు పెళ్ళెందుకు చేసుకున్నావమ్మా. ఇప్పుడు నాన్న, బామ్మ ఎక్కడున్నారు. కలిగిన కుటుంబానికి కోడలివైన నీవు వంటరి దానవై, పాఠాలు చెప్పుకుంటూ బ్రతుకును భారం చేసుకోవలసిన అవసరం ఎందుకు వచ్చింది?'

సీతమ్మ వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు. దుఃఖం పెల్లుబికి ఏడ్వటం మొదలెట్టిందామె. ఆమెను ఎలా ఓదార్చాలో అర్థం కాలేదు వేణుకి.

'ఎందుకమ్మా ఏడుస్తావు. భూదేవిని మించిన ఓర్పుతో ఇన్నాళ్ళూ కష్టాల్ని భరించావు. అవమానాల్ని సహించావు. కన్నకొడుకును అపురూపంగా పెంచి పెద్దవాడ్ని చేశావు. విద్యాబుద్ధులు చెప్పించావు. నీ మంచితనం పట్టుదల ప్రభుత్వంవారి స్కాలర్ షిప్పుల రూపంలో నన్ను మేధావిని చేయాలనే నీ ప్రయత్నానికి చేయూతనిచ్చాయి. నీ కృషి ఫలించి కలలు పండే శుభదినం రాబోతుందికదా ఇంకా నీకు విచారమెందుకమ్మా, గతాన్ని కథలా చెప్పుకుని నవ్వుకోవాలిగాని'

'అవును నాయనా అలాగే చెప్తాను. ఇన్నాళ్ళూ నీకు తెలియకుండా గుండె గూడులో దాచుకున్న నాకథను బాధ చెప్తాను విను...నేను నా పన్నెండో ఏట శారదాంబ గారింట్లో పనిమనిషిగా చేరాను. నాకు ఊహ తెలియకముందే తల్లి చనిపోయింది. కూలినాలి చేసుకునే తండ్రి రోజూ తాగి తందానా లాడేవాడు. ఇరుగుపొరుగులే కనికరించి పెంచారు నన్ను. పదేళ్ళ వయసు దగ్గర్నుంచి పనిపాటలు చేసుకుని బతుకు తెరువు చూసుకోమని సలహా ఇచ్చారు ఇరుగుపొరుగులు ... కొత్తగా పనిలో చేరిన నన్ను ఆ యింట్లోని తూర్పుగదిలో ఇనుప చువ్వల కిటికీ అవతలనుంచి ఒక వ్యక్తి ఆసక్తిగా చూడటం గమనించాను. శారదాంబ గారికి ఇంటిపనుల్లో సాయపడే నాకు క్రమేణా ఆ వ్యక్తికి అన్నపానాలు అందించే

శాధ్యత వన్పగించబడింది. అతను దాని కోపమో మారాము చెస్తున్నప్పుడు అతన్ని లాలించి, బుజ్జగించి సమాధాన పరచడంలో నేనుకూడ ఒక విధమైన తృప్తి అనుభవించేదాన్ని. పదహారేళ్ల వయసువచ్చినా పసివాని మనస్తత్వంగాని అతనికి సేవచేయటంలోనే నాకు ఆనందం లభించేది. అలా మరో ఆరేళ్ళు గడిచాయి. ఒకరోజు అతను—అతన్ని 'బుజ్జి' అని పిలిచేది శారదాంబ—అతను ఆరోజు ఉదయంనుండి ఒకటే కేకలుపెడ్తూ తన గదిలో పిచ్చిగా గంతులు వేయటం మొదలెట్టాడు. తలుపులు తీసికొని పారిపోదామని ప్రయత్నించాడు. ఆ ప్రయత్నం నుండి విరమింప చేసేసరికి మా తలప్రాణం తోకకొచ్చింది. కాని అతను గోలమాత్రం మానలేదు. వెకిలినవ్వులు వెర్రిరాగాలాపన చెవులు గింగురుమనే పిచ్చి కేకలతో ఆ నీధంతా మార్మ్రోగి పోయింది. ఆరోజు రాత్రి శారదాంబగారు నన్ను దగ్గరకుపిలిచి 'నాకోసహాయం చేస్తావా సీతా' అని అడిగింది. ఏమిటన్నాను 'చేస్తవని మాటఇస్తేనే చెప్తా' నంది. పొట్టకూటికి వాళ్ళపంచన చేరినదానను వాళ్ళ ఆజ్ఞాపిస్తే ఏమైనా చేయాలి. అలాంటిది ఏదో సహాయం అర్థిస్తుంటే కాదనడం ఎలా? అలాగే నన్నాను. అప్పుడామె చెప్పింది. 'ఒకరిద్దరు వైద్యుల్ని కనుకున్నాను సీతా! అబ్బాయికి కొంత ఉపశమనం కలగాలంటే ఇదొక్కటేదారి. నీవు చేయవలసిందల్లా ఒక్కటే' అంటూ నాచెవిలో ఏదో చెప్పింది, నేను నివ్వెరపోయాను. నోటమాట పెగల్లేదు. శీలము సేవాపరాయణత ఈరెంటిమధ్య సంఘర్షణ ప్రారంభమైంది మనసులో. నాలోని స్త్రీ ఓడిపోయింది. నాలోని పరిచారిక చెప్పిన మాట విన్నది అంతే...నాలోని వివేకం మేల్కొని జరిగిన అన్యాయం గుర్తించేసరికి గుండె చెరువైంది. మనసు వికలమైపోయి వూరువిడిచి వచ్చేశాను. జరిగిన అన్యాయం శాశ్వతమైన రూపుదాల్చుకొని నాలో పెరుగుతున్నదని తెలుసుకున్నప్పుడు నా మనసులో మరోభయం తావేర్పరచుకుంది. నాలో పెరుగుతున్న శిశువు ఒక పిచ్చివాని కామ కలాపానికి ప్రతిరూపం. ఆ శిశువు తండ్రి మానసిక రుగ్మతకు వారసుడౌతే? ఆ పిచ్చి సంతానంతో జీవితాంతం తను ఎలా వేగాలి? 'వద్దు, నేను భరించలేను. ఈ పిచ్చి వారసత్వానికి నా జీవితానికీ అంతం కలిగించాల'ని ఆత్మహత్య చేసుకుందామనుకున్నాను. కాని తల్లిని కావాలనే స్త్రీ సహజమైన వాంఛ నా ప్రయత్నాన్ని కొనసాగనీయలేదు. అదీగాక శారదాంబగారి ద్వారా నేను విన్న మీ తాతగారి వృత్తాంతం నాలో ఆశను కల్పించింది. మీ తాతగారిలాంటి మేధావికి పిచ్చివాడు జన్మించాడు. ఆ పిచ్చివానికి మరో మేధావి ఎందుకు వారసుడు కాకూడదు? మనిషి ఆశాజీవి కనుక వెలుగు వైపే ప్రయాణించదలచుకున్నాను. అతర్వాత కథ నీకు తెలిసిందే.

తల్లి నోటి నుండి వినిన ఈ కథను పదే పదే మననం చేసుకున్నాడు వేణు.

కన్నకొడుకు మొహమైనా చూడకుండా దేశాల వెంట వెళ్ళిపోయిన తాతగారంటె అసహ్యం కలిగింది...పిచ్చివాడు ఏదో అరుస్తున్నాడులెమ్మని సరిపెట్టుకోకుండా, సాటి స్త్రీ కన్నె జీవితాన్ని బలిపెట్టడానికి వెనుకాడని శారదాంబగారంటే జుగుప్స కలిగింది. పర్యవసానం వూహించకుండా ఎవరి కోసమో తన జీవితాన్ని చేజేతులా పాడుచేసుకున్న తల్లిమీద కోపమొచ్చింది. అవును వీళ్ళంతా పిచ్చివాళ్ళు. ఈ పిచ్చివాళ్ళంతా కలిసి నన్ను పిచ్చివాణ్ణి చేశారు...

వేణుకి తండ్రిని చూడాలనే కోర్కె బలీయమై, ఒకసారి ఆ వూరు వెళ్ళి, వారి ఆచూకి తెలియక తిరిగి వచ్చాడు. అతనికి మనసులో అసంతృప్తి ఎక్కువైంది. తన జీవితంలో ఏదో లోటు కొట్టవచ్చినట్లు కన్పిస్తోంది. అది 'కన్నతండ్రిని చూడలేకపోయాననేనా ?' ఆ లోటును మర్చిపోదామని ఏన్నో వ్యాపకాలను పెంచుకున్నాడు. అయినా, ఏదో రూపంలో అది అతన్ని వెక్కిరించేది.

తనకు తాతగారి పోలిక వచ్చిందని అమ్మ ఎన్నోసార్లు అనేది. అప్పుడు అతను గర్వంగా వూపిరి పీల్చుకునేవాడు. కాని ఇప్పుడో?... ఆ తాతగారిలా తనకూ పిచ్చివాడు వారసుడౌతాడేమోననే భయం.

కాబోయే భార్యపేరు 'శారద' అని తెలుసుకున్నప్పుడు అందమైన ఆ పేరును ఎన్నోసార్లు లోలోన ఉచ్చరించుకున్నాడా నాడు. వివాహమై, గతం కథల్ని విన్న తర్వాత ఇప్పుడు భార్యను పేరుతో పిలవాలంటేనే భయంగా వుంది, శారదాంబ కళ్ళముందు నిల్చి గతాని పైకి తోడుతుందని.

'ఏవండీ, మనకు పుట్టబోయే పాపను ఏమని పిలుద్దామండీ' శారద ప్రేమగా అడిగిందోరోజు. 'అబ్బాయో, అమ్మాయో తెలీకుండా పేరెలా పెట్టడం'

'పేరు సంగతి కాదండీ, ముద్దుపేరు'

'నీ యిష్టం'

'బుజ్జీ అని పిలుద్దామండి. నాకలా పిలవాలంటే ఇష్టం'

భార్య మాటలకు వేణు గతుక్కుమన్నాడు, తండ్రి జ్ఞాపక మొచ్చి. మర్చి

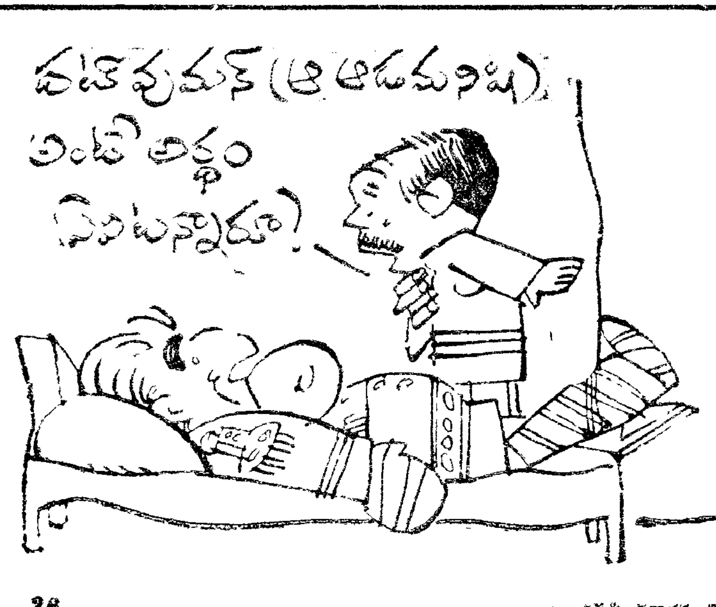

పోదామనుకున్న విషయాలు మిరుపురాక పోవడం మానవాళికి శాపమేమో!

* * *

ఇల్లు చేరి ఏమీ తోచక కూర్చున్నాడు డా. వేణు. కాలం గడియారం ముళ్ళ రూపంలో ముందుకు జరుగుతూనే వుంది. జరిగిన దానికి, జరుగనున్న దానికి వారధిలా వర్తమానం నిశ్చలంగా అగుపిస్తుంది. క్షణం తర్వాత అది 'తంలో' కలసి పోతుంది ... మరికొన్ని గంటల్లో తను తండ్రి కాబోతున్నాడు. మొదటిసారిగా తండ్రిగాబోతున్న ఎవరికైనా ఆనందంగానే వుంటుంది. తన రక్తాన్ని పంచుకుని, తన వంశాన్ని నిలబెట్టే నోముల ఫలం. ప్రేమలపంట సంతానం. అట్టి సంతానాన్ని ఎపుడెపుడు చూద్దామా అని అందరూ తహ తహ లాడడం సహజమే. కాని తన కెందుకో భయంగావుంది. తాతపోలికవచ్చి నేను మేధావినే అయ్యాను. అలాగే తన సంతానానికికూడా వాళ్ళతాత పోలికవస్తే?

తెల్లవారితేగాని పురుడు రాదుట...'

'సూర్యోదయమైతే గ్రహణ కాలం...'

'అబ్బ! అక్కడ శారద ప్రసవవేదనను ఎలా భరిస్తోందో కాని ఇక్కడ నేను మానసిక వేదనను భరించలేకుండా ఉన్నాను భగవాన్' అనుకుంటూ తలపట్టుకున్నాడు డా. వేణు.

ఆనాడు తన తాతగారు పుట్టిన పురిటి కందుమొహం కూడా చూడకుండా ఎందుకు దేశాటనం వెళ్ళాడో, అప్పటి ఆయన మానసికస్థితి ఎలాంటిదో అర్థమైంది వేణుకు.

'త్వరగా పురుడువచ్చేందుకు ఇంజక్షన్లూ, మందులూ ఇప్పించాలని...' దీక్షితులుగారి మాటలు డా. వేణుకు కర్తవ్యబోధ చేసి నట్లు జ్ఞాపకమొచ్చాయి.

'అవును, నేనూ అలా ఎందుకు చేయ కూడదు? తాతలనాటి కాలం కాదిది. సైన్సు ● హుముఖంగా విస్తరిల్లి, ఊహించరాని విజయాలను మానవాళికి అందిస్తున్న రోజులివి. హృదయాలను మార్పిడిచేసే మానవుడికి సాధ్యంకాని దేముంది? గ్రహణానికిముందే పురుడు వచ్చేలాచేస్తే జాతకుని గ్రహస్థితి బాగుండ వచ్చేమో...మేధావికి, పిచ్చివానికి అట్టే తేడా లేదుగదా! వారిద్దరూ ఒకేనాణేని కుండే రెండుప్రక్కలు. నాణేన్ని ఎగుర వేస్తే బొమ్మా పడొచ్చు, బొరుసూప డొచ్చు. ఏదైందీ ఇదమిద్ధమని ఏ జ్యోతి ష్యమూ చెప్పలేదు. చెప్పగలిగినా జరుగ నున్న అవాంఛితాన్ని తాలిమితో ఎదు ర్కొనే స్థైర్యం ఎందరి కుంటుంది? దురదృష్టవశాత్తూ తన సంతానం పిచ్చి వాడేఅయినా; ఆధునిక శాస్త్రప్రగతి ద్వారా అతని మానసిక స్థితిని చక్క బరచవచ్చు. అనుకున్నాడు డా. వేణు.

అలా అనుకోగానే అతనికి కొండంత బరువు దించినట్లైంది. టైం చూసు కున్నాడు. పన్నెండు కావచ్చింది. ఒక అరగంటలో హాస్పిటలుకు వెళ్దామను కున్నాడు. క్షణంసేపు అలా విశ్రాంతిగా పడుకున్నాడు. అతనికి తెలియకుండానే నిద్ర పట్టింది...

మెళుకువవచ్చి చూసేసరికి ఆరైంది. కంగారుగా లేచి హాస్పిటల్‌కు బయలు దేరాడు డా. వేణు.

దీక్షితులుగారు దిగాలుగా ఎదురు వచ్చాడు. వేణును చూస్తూనే అన్నాడు: 'భగవంతుడు నన్ను అన్యాయం చేశాడు డాక్టర్‌గారూ! సూర్యోదయానికి ముందే పురుడైతే వచ్చింది కాని, పుట్టింది ఆడ పిల్ల. మా వంశంలోని ఆనవాయితీని తారుమారు చేసింది' అంటూ వెళ్తున్న దీక్షితులుగారి వైపు సానుభూతిగా చూశాడు డా. వేణు.

ఇంతలో నర్సువచ్చి వేణువైపు ముసి ముసి నవ్వులొస్తూ చూస్తూ అన్నది. 'మీకోసం మీబాబు రెండు గంటల్నుంచి ఎదురు చూస్తున్నాడు. ఆరో నెంబరు రూంకు వెళ్ళండి.'

'థాంక్యూ సిస్టర్. ఒక చిన్నమాట బాబు ఎలా ఉన్నాడు?'

'వెళ్ళి చూడండి'

'అదికాదు సిస్టర్ బాబు మానసికంగాను శారీరకంగాను ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడా?'

'పర్‌ఫెక్ట్లీ ఆల్‌రైట్' అంటూ వెళ్ళి పోయిందామె. ఆ తర్వాత...

మూడేళ్ళ బుజ్జి ముద్దు మాటలు వింటూ ఆ వయస్సులో వాని తెలివి తేట లకు అబ్బురపడుతూ అనుకున్నాడు డా. వేణు. 'మాతాత మళ్ళీపుట్టాడు, థాంక్యూగాడ్.' ●